

lostí, z jednání pachatelova se vyvíjejících, a znamenají, že jednatel nevěděl o tom a nepočítal s tím, že působivostí na vývoj události, jeho jednáním vyvolaný, nabude též vedlejší příčina, o niž jde. Slovy »jednáním způsobený« (durch die Handlung veranlasst) ve spojitosti se slovy »náhodou se přihodivšími« (zufällig hinzugekommen) stanoví zákon v §u 134 tr. zák. citováním §u 152 tr. zák., že tu jest čin, směřující dle úmyslu pachatelova k určitému zlu (poškození právního statku) a že následkem toho činu nabyla působivostí na průběh události též skutečnost jiná (vedlejší příčina), z činu v příčinné souvislosti se vyvíjející, že však pachatel nepředvídal tuto skutečnost (zmiňnou působivost její). Připojuje-li zákon ke slovu »jednáním« (t. j. pachatelovým) slovo »samým«, vyznačuje tím, že tu nesmí býti jednání jiné osoby, t. j. činu, který předsevzala jiná, od pachatele rozličná osoba v úmyslu, by přivedla ve zmiňnou působivost některou skutečnost, již nevyvolalo jednání samotného pachatele. Pokud jde tudíž o otázku, zda příčinná působivost poranění, jednáním pachatelovým nastaveného, co do přerušení zdraví a nezpůsobivosti k povolání vyvíjela se chováním poraněného jinak, než by se byla vyvíjela bez takového chování, dlužno rozeznávat, zda bylo tu chování nedbalé či úmyslné. Neúčelné nebo nevhodné, nedbalé, třeba hrubě nedbalé chování poraněného nechává pouze působiti příčinnost jednání pachatelova; podstata takového chování spočívá v tom, že poškozený nečelí vhodným způsobem následkům jednání pachatelova, že nebrání tomu, by v tomtéž směru jako čin pachatelův neúčinkovaly též jiné skutečnosti, jichž si poškozený neuvědomil nebo řádně neuvědomil, doufaje, že přes to, jak se chová, nastanou jen následky, které jednáním pachatelovým jsou již dány. Působivost vedlejších příčin, jež poškozený nezamezil, je tudíž umožněna jednáním pachatelovým samým. Jinak tomu je, předsevzeme-li poraněný úmyslně něco, co sesílí příčinnou působivost jednání pachatelova. V takém případě nenachává poraněný pouze působiti jednání pachatelovo a skutečnosti jím vyvolané, ale sám uvádí v působivost úmyslně nové skutečnosti, působící v témže směru jako jednání pachatelovo. Působivost těchto skutečností, vedlejších příčin takto nastavených, nebyla umožněna již jednáním pachatelovým samým, ale byla umožněna teprve jednáním poškozeného. Pro obor práva trestního dlužno vždy rozeznávat mezi hrubou nedbalostí a zlým úmyslem a dlužno proto trvati na tom, že příčinná souvislost přerušuje se — pokud jde o výklad zásady §u 134 tr. zák., jednáním poškozeného jen, je-li neseno úmyslem, aby on sám svůj stav, pachatelem přivoděný, zhoršil. Není proto právně pochybeným stanovisko nalézacího soudu, činí-li stěžovatele odpovědnými za veškeré následky jednání jejich, třebaže není vyloučeno, že Václav U. sám neúmyslně z nedbalosti spoluzavinil infekci ran svým nedbalým chováním se po poranění.

Čís. 1275.

Předražování (zákon ze dne 17. října 1919, čís. 568 sb. z. a n.).

Souběh přímého předražování s trestným činem dle §u 11 čís. 4 zák.

(Rozh. ze dne 29. září 1923, Kr I 1241/22.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zavrhl po ústním líčení zmateční stížnost obžalované do rozsudku lichevního soudu při zemském trestním soudu v Praze ze dne 9. října 1922, jímž byla stěžovatelka uznána vinnou zločinem, uvedeným v §u 11 poslední odstavce a v §u 7 (4) zákona ze dne 17. října 1919 čís. 568 sb. z. a n.

D ů v o d y:

Stížnost namítá, dovolávajíc se zmatku čís. 10 §u 281 tr. ř., že ve zjištěné činnosti nelze spatřovati skutkovou podstatu zločinu §u 7 (4) a zároveň i zločin podle posledního (přesněji podle čís 4 prvního a posledního) odstavce §u 11 čís. 4 zákona o válečné lichvě. Oba zločiny mají zcela samostatné a na sobě nezávislé skutkové podstaty. Ustanovení §u 7 předpokládá pouze, že pachatel požadoval anebo přijal anebo sobě dal slíbiti zřejmě přemrštěnou cenu, využívaje mimořádných poměrů, válkou vyvolaných, a nerozeznává, obchoduje-li pachatel předměty potřeby, o které jde, či ne, nakládá-li zbožím po způsobu řádného obchodu či bezprávně, zejména, opatřil-li sobě a zcizuje-li zboží cestou řádného obchodu, najmě cestou, pro převod zboží platnými předpisy určenou, či v obchodě pokoutním za obcházení těchto předpisů. Skutková podstata §u 11 čís. 4 pak nerozeznává, zda bezprávný účinek zdražovací skutečně nastal, zda skutečně byla požadována cena zřejmě přemrštěná, pokud se týče byla slíbena nebo přijmuta a zda jí byly využity mimořádné poměry poválečné či nikoliv. Předpokládá pouze, že bylo se zbožím nakládáno způsobem nekalým, řádnému obchodu cizím, obzvláště způsobem přičicím se platným předpisům, jimiž byl přechod některého druhu zboží z výroby do spotřeby upraven, a že nekalý způsob jednání pachatelova může účinkovati na cenu ve směru vzestupném. Podřaděním zjištěné činnosti jedině pod ustanovení §u 7 zůstal by proto nezastižen a netrestán nekalý způsob jednání, t. j. opatřování sobě zboží veřejně obhospodařovaného mimo cestu platnými předpisy určenou a zcizování ho touže cestou bezprávnou a okolnost, že již tento nekalý způsob jednání je sám o sobě způsobilý, stupňovati cenu předmětu, třebaže ku požadování zřejmě přemrštěné ceny, slibování či přijetí jejího nedošlo. Právem proto nalézací soud podřadil, by i tyto skutkové složky, skutkovou podstatu §u 7 převyšující, zastihl a vyčerpál, činnost obžalované současně §u 11 čís. 4.

Čís. 1276.

»Násilným vztažením ruky« (§ 81 tr. zák.) jest každý útok a každý odpor vynaložením tělesné síly, kterým má býti přivoděno zmaření úředního výkonu.

Hajný, ustanovený úředně pro určitý revír, nepožívá ochrany §u 68 tr. zák. v revíru jiném, třebas byl majitelem tohoto revíru zmocněn, by stíhal ptyláci.

(Rozh. ze dne 1. října 1923, Kr I 584/22.)